

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., živnostník s miestom podnikania: ul. P., IČO: X.,** zast. advokátom JUDr. S., so sídlom: F., Č., proti žalovanému: **Ing. M. – C., živnostník s miestom podnikania: K.Č., IČO: X., o zaplatenie 437,06 eur** (pôvodne 13 167,- Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 4 Rob/209/2007, na dovolanie Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným súdom Čadca, so sídlom: ul. 17. novembra 1256, Čadca proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 13 Cob/390/2011-51 z 10. januára 2012, právoplatné 19. júla 2012, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným súdom Čadca **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 4 Rob/209/2007-38 zo dňa 18. 03. 2011 uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil sumu 33,19 eur ako súdny poplatok za návrh na vydanie platobného rozkazu č. k. 4 Rob/209/2007-23 zo dňa 09. 10. 2007 v kolkoch na tomto tlačive, prípadne príkazom na úhradu na účet súdu, č. ú. X., VS X..

Z odôvodnenia prvostupňového súdu vyplynulo, že zaplatený súdny doplatok poplatku za podaný návrh bol zaplatený kolkovými známkami dňa 05. 10. 2007 na základe výzvy súdu zo dňa 28. 09. 2007. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 4 Rob/209/2007-23 zo dňa 09. 10. 2007, právoplatný dňa 01. 12. 2007. Súd prvého stupňa dňa 24. 04. 2009 zistil, že súdny poplatok je zaplatený kolkovými známkami, ktoré nevykazujú všetky známky pravosti

kolkov v zmysle vyhlášky č. 284/2007 Z. z. Dňa 02. 12. 2010 bol súdu doručený list Okresného riaditeľstva Policajného zboru Čadca s informáciou o tom, že na základe písomného podnetu predsedu Okresného súdu Čadca pre podozrenie z trestného činu falšovania a pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známk, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1 Trestného zákona, začalo OO PZ Čadca vykonávať šetrenie, z dôvodu ktorého požadovali zabezpečiť originál kolkových známk aj z konania vedeného pod sp. zn. 4 Rob/211/2007. Dňa 03. 03. 2011 bola okresnému súdu doručená fotokópia znaleckého posudku č. PPZ-16184/KEU-BA-EXP-2010, z obsahu ktorého vyplýva, že kolkové známky v nominálnej hodnote 1 000,- Sk sú falzifikáty. Z dôvodu, že tieto boli použité aj na úhradu doplatku súdneho poplatku v tomto súdnom konaní, súd prvého stupňa opätovne vyzval žalobcu na úhradu súdneho poplatku za podaný návrh. Doplatok súdneho poplatku doteraz nebol riadne celý uhradený čo do výšky 33,19 eur. Pri určení výšky poplatku okresný súd vychádzal z ceny predmetu konania, ktorá predstavovala pôvodne 13 167,- Sk (437,06 eur), z ktorej sumy 6 % predstavuje 790,- Sk (§ 18c, § 7 ods. 11 a položka 2 Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. účinného ku dňu podania návrhu). S poukazom na skutočnosť, že súdny poplatok v obchodných veciach musel byť najmenej 2 000,- Sk (66,39 eur), pričom vypočítaný súdny poplatok v konaní vyšiel na sumu 790,- Sk, súd prvého stupňa zaviazal žalobcu na úhradu minimálnej výšky súdneho poplatku v sume 2 000,- Sk. Keďže pri podaní žaloby žalobca zaplatil poplatok 790,- Sk, okresný súd ho zaviazal už len na doplatok 1 208,- Sk. Nakoľko časť tohto doplatku bola zaplatená falošným kolkom vo výške 1 000,- Sk, vyzval súd žalobcu na zaplatenie 33,19 eur, ktorá suma predstavuje doplatok zaplatený falošným kolkom. Súd žalobcu poučil, že ak poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, prejednávúc vec podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (*d'alej len O. s. p.*), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 13 Cob/390/2011-51 zo dňa 10. 01. 2012, uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil, keďže na vydanie napadnutého rozhodnutia nebola preukázaná existencia dôvodov, resp. tieto pominuli (zanikli).

V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd poukázal na § 1 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (*d'alej len zákon*

č. 71/1992 Zb.), položku 2 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., účinného ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, § 2 ods. 1 písm. a/, § 13 ods. 1, § 8 ods. 1 a § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že výzvou zo dňa 28. 11. 2011, žalobcovi doručenou dňa 29. 11. 2011, odvolací súd vyzval žalobcu, aby za účelom rozhodnutia vo veci obratom predložil doklady preukazujúce jeho tvrdenie, že kolky v nominálnej hodnote 1 000,- Sk, ktoré boli znaleckým posudkom č. p.: PPZ-16184/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 15. 02. 2011 kvalifikované ako falzifikáty, zakúpil na Slovenskej pošte, a. s., resp. preukázal, kde predmetné kolky obstaral.

Napriek skutočnosti, že žalobca na výzvu odvolacieho súdu nereagoval, a teda tvrdenie v podanom odvolaní ohľadne zakúpenia kolkov na Slovenskej pošte, a. s. alebo inom oprávnenom predajnom mieste, nepreukázal, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu bolo dôvodné a rozhodnutie súdu prvého stupňa o poplatkovej povinnosti bolo nesprávne.

Za podstatnú pre rozhodnutie odvolací súd označil skutočnosť, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď súdny poplatok za podaný návrh vyrubil aj po uplynutí zákonom určenej trojročnej lehoty. Žalobca podal na okresný súd návrh na vydanie platobného rozkazu, dňa 24. 09. 2007, čím mu vznikla poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. Poukazujúc na § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., odvolací súd uviedol, že pre vyrubovanie jednoznačne platí, že súdny poplatok za podanú žalobu - návrh možno vyrubiť v zákonom určenej lehote troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom sa stal splatným. Keďže poplatková povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. vznikla podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu a podľa § 8 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok za podanie návrhu je splatný vznikom poplatkovej povinnosti, t. j. v danom prípade dňa 24. 09. 2007, lehota podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. začala plynúť od konca roku 2007, plynula od 01. 01. 2008 a uplynula 31. 12. 2010. S poukazom na uvedené odvolací súd skúmanie poplatkovej povinnosti v čase, keď došlo k zániku práva na vyrubenie poplatku, vyhodnotil za právne irelevantné, z dôvodu ktorého rozhodnutie súdu prvého stupňa o uložení poplatkovej povinnosti zo dňa 18. 03. 2011 bolo v rozpore s príslušným právnym predpisom. Odvolací súd zdôraznil skutočnosť, že uplynutím trojročnej lehoty podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. došlo k zániku práva na vyrubenie poplatku.

Vo vzťahu k trovám odvolacieho konania odvolací súd poukázal na predmet odvolacieho konania, ktorým bolo rozhodnutie okresného súdu vydané s odkazom na prílohu zákona č. 71/1992 Zb. - Sadzobník súdnych poplatkov, vzťahujúce sa len k žalobcovi. Keďže poplatkové konanie prebiehalo len vo vzťahu k žalobcovi, odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval skonštatujúc, že vzhľadom na charakter odvolacej veci ani vzniknúť nemohli.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 07. 2012.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote dovolanie Slovenská republika, zastúpená Okresným súdom Čadca (*d'alej len dovolateľ*). Prípustnosť dovolania odôvodnila tvrdením, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p., teda že jej ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť pred ním konať. Dôvodnosť dovolania odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci).

Dovolateľ má za to, že podmienky na podanie dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. sú splnené, pretože predmetom sporu sú práva a povinnosti, ktoré sa dotýkajú Slovenskej republiky – Okresného súdu Čadca, a to finančné prostriedky, s ktorými hospodári štát a povinnosť dbať na uplatnenie a vymáhanie súdnych poplatkov. Poukázal na § 94 ods. 4 O. s. p., v rozpore s ktorým dovolateľ nebol označený v záhlaví prvostupňového rozhodnutia a toto mu nebolo ani doručené, v dôsledku ktorej skutočnosti mu bola odňatá možnosť podať opravný prostriedok. Odvolaciemu súdu vytkol príliš formálnu aplikáciu ust. § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Poukázal na to, že žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu podal dňa 24. 09. 2007, kedy mu aj vznikla poplatková povinnosť podľa § 2 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Poukázaním na výzvu zo dňa 28. 09. 2007 a doklad o zaplatení súdneho poplatku v kolkoch (č. l. 22) dovolateľ vyslovil názor, že doplatok súdneho poplatku za návrh pôvodne vyrubil v zákonnej lehote, a teda svoju zákonnú povinnosť si splnil. Uviedol, že súd prvého stupňa v rámci svojich vtedajších technických možností nemohol predvídať, že niektoré kolky sú falošné, pričom hneď po zistení podozrenia z falšovania kolkových známok podal trestné oznámenia. Keďže išlo len o podozrenie z trestnej činnosti, súdny poplatok nemohol opätovne vyrubiť až do času, kým trestná činnosť nebola preukázaná. Znalecký posudok bol súdu doručený dňa 03. 03. 2011 a až týmto dňom zistil, že podozrenie je dôvodné, a teda súdny poplatok za návrh v časti 33,19 eur nebol zaplatený platným

spôsobom. Po zistení trestnej činnosti zakúpil UV LAMPU slúžiacu k preverovaniu pravosti kolkových známok, ktorú však dovedy nemal k dispozícii. Ihneď po doručení znaleckého posudku, uznesením č. k. 4 Rob/209/2007-38 zo dňa 18. 03. 2011 opakovane vyrubil časť súdneho poplatku za návrh vo výške 33,19 eur. Dovolateľ tvrdí, že zákonná lehota podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. bola dodržaná, súdny poplatok bol vyrubený a zaplatený s tým, že išlo o opakované vyrubenie. Má za to, že opačný výklad by bol v prospech subjektu, ktorý nepravé kolky predložil a v neprospech Slovenskej republiky, zastúpenej Okresným súdom Čadca, ktorý je povinný prostriedky (majetok) štátu chrániť, a teda v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka.

Nesprávne právne posúdenie dovolateľ vzhľadom na otázku premlčacej lehoty. Vyslovil názor, že podľa § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. bolo potrebné lehotu počítať nielen od vzniku poplatkovej povinnosti (podania návrhu dňa 24. 09. 2007), ale opakovane od momentu, kedy pôvodný dôvod odpadol a bola zistená trestná činnosť. Vo vzťahu § 238 ods. 5 O. s. p. má dovolateľ za to, že predmetom dovolania nie je suma, pre ktorú označené ustanovenie stanovuje limit. Tento je podľa jeho názoru stanovený na plnenie a príslušenstvo, ale nie na súdny poplatok ako pohľadávku štátu.

Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K dovolaniu dovolateľa sa žalobca ani žalovaný nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), prejednávúc vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) najprv skúmal, či dovolanie podal oprávnený subjekt.

Z ustanovenia § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p. vyplýva, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu môže podať účastník konania.

Podľa § 94 ods. 4 O. s. p., ak sa má podľa rozsudku plniť z finančných prostriedkov, s ktorými hospodári súd, účastníkom konania je v tejto časti aj štát, za ktorý koná príslušný súd.

Dovolanie podala Slovenská republika, zastúpená Okresným súdom Čadca ako súdom prvého stupňa argumentujúc, že predmetom sporu sú práva a povinnosti, ktoré sa dotýkajú Slovenskej republiky – okresného súdu, a to finančné prostriedky (v predmetnom prípade súdne poplatky), na hospodárenie s ktorými musí dohliadať a ako majetok štátu ich chrániť.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Čadca ako súd prvého stupňa uznesením č. k. 4 Rob/209/2007-38 zo dňa 18. 03. 2011 uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatil sumu 33,19 eur ako súdny poplatok za návrh na vydanie platobného rozkazu č. k. 4 Rob/209/2007-23 zo dňa 09. 10. 2007, a to z dôvodu, že kolkové známky v nominálnej hodnote 1 000,- Sk, pôvodne použité na úhradu doplatku súdneho poplatku, boli falzifikáty. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnutým uznesením prvostupňové rozhodnutie s poukazom na § 13 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zrušil, keďže uplynutím trojročnej lehoty zakotvanej v citovanom ustanovení došlo k zániku práva na vyrubenie poplatku.

Súdny poplatok je plnením, ktoré platí účastník konania pred začatím súdneho konania alebo po jeho skončení. Poplatky plnia jednak funkciu uhradzovaciú, teda slúžia na to, aby aspoň sčasti pokryli náklady, ktoré má súd so súdnym konaním a jednak obmedzovaciú funkciu, teda aby zabránili neodôvodneným žalobám. Súdne poplatky sú súčasťou trov konania, ktorými sa rozumejú všetky účelne vynaložené výdavky účastníka konania a iných subjektov konania (svedok, znalec...) a ktoré vzniknú ich určitým procesným úkonom v rámci súdneho konania. Súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh, a za úkony orgánov štátnej správy súdov, a prokuratúry uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Poplatky sa vyberajú aj za konanie a za úkony vykonávané bez návrhu v prospech poplatníka, ak je to v sadzobníku výslovne uvedené.

Odsek 4 bol do ustanovenia § 94 O. s. p. doplnený jeho novelou – zákonom č. 495/2009 Z. z. Vzt'ahuje sa na procesnú situáciu, v ktorej je štát účastníkom konania pre určitý jeho úsek. Účastníkom konania pre určitý úsek je vždy osoba (fyzická alebo právnická osoba a podľa § 148 O. s. p. aj štát), o ktorej právach a povinnostiach sa má v konaní rozhodovať. Predmetom rozhodovania súdu sú vo veciach podľa § 94 ods. 4 vždy len procesné otázky (napr. svedočné, znalečné, tlmočné, trovy konania) a štát je účastníkom konania v časti, v ktorej sa má podľa rozsudku plniť z finančných prostriedkov, s ktorými

hospodári súd. V prejednávanej veci však o takýto prípad nejde, pretože napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím na plnenie, a teda sa ním nemá plniť z finančných prostriedkov súdu, z dôvodu ktorého na predmetnú vec ust. § 94 ods. 4 O. s. p. aplikovať nemožno. Z uvedeného plynie záver, že Slovenská republika, zastúpená Okresným súdom Čadca, nie je účastníkom konania, a preto nie je oprávnená podať dovolanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie podané Slovenskou republikou, zastúpenou Okresným súdom Čadca ako dovolanie podané niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený, podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., odmietol.

So zreteľom na odmietnutie dovolania z dôvodu jeho podania neoprávnenou osobou, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, nakoľko tieto vzhľadom na povahu veci vzniknúť nemohli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Monika Poliačiková